

Mangsa Ngarep kanggo Amerika lan 18 Juli 2020 - Nomer Pitu

Para Pamanah

Jeff Pippenger

2023-09-25

Ing sawijining artikel pungkasan, kita wis ngrembug “bebaning lembah wahyu” ing Yesaya rong puluh loro. Ing kono kita netepake manawa “lembah wahyu” iku minangka pralambang geografis tumrap pambédan antarané wong-wong Laodikia lan Filadelfia ing “wektu wekasan.” Sing ngiket para prawan Laodikia kang bodho dadi ikatan-ikatan kanggo geni karusakan iku para “pamanah.” Para pamanah ing pameca Kitab Suci nglambangaké Islam.

Lan Gusti Allah ngandika marang Abraham, “Aja nganti prakara iku ndadèkaké sedhik ing paningalmu marga saka bocah iku lan marga saka batur wadonmu; ing samubarang kang wis diucapaké Sarah marang kowé, rungokna swarané; awit ana ing Ishak turunmu bakal sinebut. Lan uga anak saka batur wadon iku bakal Sunjadèkaké sawijining bangsa, awit dhèwèké iku turunmu.” Banjur Abraham tangi ésuk-ésuk, njupuk roti lan sakantong banyu, banjur diparingaké marang Hagar, dilebokaké ing pundhaké, uga bocahé, lan banjur dikon lunga; sarta Hagar budhal lan ngembara ing ara-ara samun Bersyeba. Nalika banyu ing kantong mau wis entèk, bocah iku banjur dilebokaké ing sangisoré salah siji grumbul. Sawisé iku Hagar lunga lan lenggah ana ing sabrangé, adohé kira-kira sapanaha busur; amarga kandhané, “Aja nganti aku ndeleng patiné bocah iki.” Mulané dhèwèké lenggah ana ing sabrangé, banjur nguwuh kanthi swara seru lan nangis. Lan Gusti Allah miyarsakaké swarané bocah iku; banjur malaékat Allah nimbali Hagar saka swarga lan ngandika marang dheweke, “Apa kang njalari kowé mangkono, Hagar? Aja wedi; awit Gusti Allah wis miyarsakaké swarané bocah iku ana ing panggonané. Tangia, angkat bocah iku lan cekelen kanthi tanganmu; awit dhèwèké bakal Sunjadèkaké bangsa kang gedhé.” Banjur Gusti Allah mbukak mripaté, lan dhèwèké weruh sawijining sumur banyu; banjur lunga, ngisi kantongé nganggo banyu, lan maringi bocah iku ngombé. Lan Gusti Allah nunggil karo bocah iku; banjur dhèwèké saya gedhé, manggon ing ara-ara samun, lan dadi juru panah. Purwaning Dumadi 21:12–21.

Ismael, putrané Hagar, bakal dados bapakipun bangsa Islam, lan piyambakipun dipunlambangaken minangka “tiyang pamanah.” Sebutan kapisan bab Ismael nedahaken peranipun wonten ing pamedhar wangsit Kitab Suci.

Malaékaté Pangéran banjur ngandika marang dheweke, Lah, kowé lagi ngandheg, lan bakal nglairaké anak lanang, lan kowé bakal maringi jeneng Ismael marang dheweke; amarga Pangéran wus mireng kasangsaranmu. Lan dheweke bakal dadi wong galak; tangane bakal nglawan saben wong, lan tangané saben wong nglawan dheweke; lan dheweke bakal manggon ana ing ngarepé para saduluré kabèh. Purwaning Dumadi 16:11, 12.

Bangsa Islam bakal “nglawan saben wong,” lan “tangan saben wong” bakal “nglawan dheweke.” Tembung sing dijarwakake dadi “liar” iku nuduhake kuldi Arab liar, mula wiwit wiwitan Ismael minangka sawijining pralambang pamecaing wangsit, dheweke digandhengake karo “kulawarga jaran,” lan dheweke bakal nglumpukake saben bangsa ing donya bebarengan nglawan bangsane.

Para pandhèrèké Miller nemtokaké yèn telung bilai ing Wahyu sanga nggambaraké sajarah kenabian Islam, lan kanthi mangkono wong-wong mau nglambangaké Islam kanthi cetha minangka sawijining jaran ing loro-loroné papan suci Habakuk. Bagan-bagan iku “dipun tuntun déning astanipun Pangéran” lan wis dinubuataké ing Habakuk pasal loro. Nampik kayektèn yèn Islam diwakili déning telung bilai ing Wahyu pasal wolung ayat telulas, ateges nampik Rohing Ramalan lan Habakuk. Iku minangka panampikan marang Kitab Suci lan uga Rohing Ramalan.

Lan aku mirsani, lan krungu ana malaékat mabur ngliwati tengahing langit, matur kanthi swara sora, Bilai, bilai, bilai tumrap para kang manggon ana ing bumi, awit saka swara trompèt-trompèt liyané saka malaékat telu, kang isih bakal muni! Wahyu 8:13.

Nampik bebener iku ateges katetepake tumuju geni karusakan, lan Adventisme miwiti panampiké kang saya maju marang bebener ing taun 1863. Islam iku prakara sing nglumpukaké kabèh bangsa ing donya sajrone bilai katelu. Kasawijèn iki dipralambangaké ing tanggal 11 September 2001, kang minangka waymark kapisan saka pitu gludhug, lan mulané uga kudu makili waymark pungkasan saka pitu gludhug. Waymark pungkasan saka pitu gludhug ing “wektu pungkasan” iku hukum Minggu, banjur bilai katelu teka kanthi cepet. Kakuwatan sing ndadèkaké bangsa-bangsa nesu iku Islam, lan ing wektu pungkasan Islam ndadèkaké bangsa-bangsa nesu ing tanggal 11 September 2001, nanging ing wektu kang padha uga “ditahan.” Ing wektu iku udan pungkasan wiwit netes sadurungé saka pambanjuré kabèh sing kelakon nalika sang putri ndadèkaké awaké wis siyap.

“Ing wektu iku, nalika pakaryan kaslametan lagi tumuju ing pungkasané, kasangsaran bakal teka ing bumi, lan bangsa-bangsa bakal nesu, nanging isih katetepaké watesé supaya ora ngalang-alangi pakaryané malaékat katelu. Ing wektu iku ‘udan pungkasan,’ utawa kasantosan saka ing ngarsané Pangéran, bakal rawuh kanggo maringi kakuwatan marang swara sora saka malaékat katelu, lan nyawisaké para suci supaya bisa tetep jejeg ing mangsa nalika pitu pageblug pungkasan bakal kasuntakaké.” *Early Writings*, 85.

Ing tanggal 11 September 2001, pangadilan tumrap wong urip wiwit diwiwiti; bangsa-bangsa dadi nepsu marga saka serangan Islam marang Amerika Serikat, lan udan pungkasan wiwit tumiba. Pangadilan diwiwiti saka brayaté Allah, lan pangadilan marang brayaté Allah rampung ing krisis undhang-undhang Minggu, banjur pangadilan marang pepanthaning Allah liyané wiwit diwiwiti. Akeh prakara kang kaiket ing kayektèn sing paling wigati iki, nanging kayektèn-kayektèn iki wis kacathet kanthi becik ana ing rerangkèn, Habakkuk’s Tables. Wigati kanggo ngaturaké prakara-prakara iki ing artikel iki sadurungé kita bali marang narasi Wahyu pasal sewelas.

Ing nalika iku uga ana lindhu gedhé, lan saprasepuluh bagéaning kutha rubuh, lan ing lindhu iku wong pitu ewu padha katumpes; sarta wong-wong liyané dadi kacongkrah banget, lan padha ngluhuraké Gusti Allahing swarga. Bilai kang kapindho wis kliwat; lan lah, bilai kang katelu rawuh kanthi enggal. Wahyu 11:13, 14.

“Lindhu gedhé” kang nandhani rubuhipun bangsa Prancis ing Revolusi Prancis nggambarake rubuhipun Amérika Sarékat nalika ana undhang-undhang Minggu. Murtaf nasional bakal diterusaké déning karusakan nasional, lan nalika Amérika Sarékat wis karusak, saklumahing bumi kabèh bakal gonjang-ganjing tekan dhasaré, mulané dipigunakaké pralambang “lindhu.” Ing wektu kuwi “bilai katelu rawuh kanthi cepet.” Islam kaidhèntifikasi ing rong tatanan suci minangka bilai kapisan lan bilai kapindho ing Wahyu sanga, lan manawa bilai kapisan iku Islam lan bilai kapindho iku Islam, mula bilai katelu mesthi Islam, awit sawijining prakara ditetepaké lumantar paseksèné wong loro. Amérika Sarékat bakal diserang manèh déning Islam nalika ana undhang-undhang Minggu.

Babagan lembah balung-balungé Yéhezkièl, Sister White nyerat mekaten.

“Para malaékat lagi nyekel patang angin, kang digambarake minangka jaran ngamuk sing ngupaya uwal lan mbrujul nyabrang lumahing bumi kabèh, nggawa karusakan lan pati ing dalané.

“Apa kita bakal turu ing sangisoring ambanging donya langgeng? Apa kita bakal tumpul, adhem, lan mati? Dhuh, muga-muga ing pasamuwan-pasamuwan kita ana Roh lan ambeganing Allah sing kaembusake marang umate, supaya padha ngadeg ing sikile dhewe lan urip. Kita kudu nyumurupi manawa dalane iku ciut, lan gapurane sesak. Nanging nalika kita lumebu liwat gapura kang sesak iku, jembare tanpa wates.”
Manuscript Releases, volume 20, 217.

Pawarta bab “papat angin” kang ngadegaké loro nabi ing Wahyu sewelas iku yaiku pawarta bab jaran murka saka ramalan Kitab Suci, kaya kang kawewakaké sajroning sakabèhé paseksèn alkitabiah, nanging uga kaya kang kagambar kanthi cetha ana ing loro loh suci kagungané Habakuk. Pawarta kang ndadèkaké Élia lan Musa ngadeg ing sikilé iku yaiku pawarta bilai katelu kang enggal rawuh sawisé wong loro iku ngadeg ing sikilé; awit nalika angger-angger Minggu rawuh lan Islam nyerang manèh, Musa lan Élia kaangkat dadi panji tumrap bangsa-bangsa.

Bilai Islam kang katelu iku uga trompet kapitu. Wiwitaning swarané trompet kapitu ana ing tanggal 22 Oktober 1844, nalika pangadilan wiwit kalaksanan.

Nanging ing dina-dinane swara malaékat kapitu, nalika panjenengané wiwit muni, rahasianing Allah bakal kasampurnakaké, kaya kang wis dipratelakaké déning Panjenengané marang para abdiné, yaiku para nabi. Wahyu 10:7.

“Dina-dina swaraning malaékat kapitu” iku yaiku dina-dina pangadilan panyelidikan, kang wiwit tanggal 22 Oktober 1844. Banjur pangadilan tumrap wong-wong mati diwiwiti. Sawisé bilai katelu rawuh kanthi enggal, swaraning kalasangkane kapitu ditandhani manèh.

Swara iki dudu wiwitaning pangadilan panyelidikan, nanging pungkasaning pangadilan tumrap brayaté Allah, lan wiwitaning pangadilan tumrap wedhus grombolané Allah liyané.

Lan malaékat kapitu muni kalasangkane; banjur ana swara-suara gedhé ing swarga, padha ngandika, Karajan-karajan ing donya iki wis dadi kagungané Gusti kita lan kagungané Sang Kristus; lan Panjenengané bakal jumeneng ratu ing salawas-lawasé. Lan para pinituwa patlikur, kang lenggah ana ing ngarsané Allah ing dhampar-dhamparé, padha sujud tumungkul kanthi rai tumiba ing lemah, lan padha nyembah marang Allah, Padha ngandika, Kawula ngaturaken panuwun dhumateng Paduka, dhuh Gusti Allah Kang Mahakuwasa, ingkang wonten, lan ingkang sampun wonten, lan ingkang badhé rawuh; awit Paduka sampun ngasta pangwaos Paduka ingkang ageng, lan sampun jumeneng ratu. Wahyu 11:15-17.

“rahasyaning Allah” iku Kristus ana ing sajroning kita, pangajeng-ajeng kamulyan sing kasampurnakaké ing mangsa wektu nalika Musa lan Élia ngadeg lan kawungokaké urip manèh lumantar sawijining pesen saka Sabdaning Allah sing ngenali Islam. Manawa pesen iku ditampa, pesen iku ngiket sawijining nyawa kanggo lumbung kaswargan; nanging tumrap wong-wong kang nampik pesen iku, iku dadi pesené para pemanah Islam kang ngiket wong-wong mau dadi berkas-berkas kanggo diobong ana ing geni karusakan. Pesening kalasangka kapitu nyégel wong satus patang puluh papat ewu sadurungé wong-wong mau diangkat dadi panji kanggo nglumpukaké wedhus gèmbalané Allah sing liyané. Loro nabi kang kawungokaké urip manèh iku kudu diségel luwih dhisik sadurungé donya bisa dipèngeti.

“Pakaryané Roh Suci iku kanggo ndhawuhake marang donya bab dosa, bab kabeneran, lan bab pangadilan. Donya mung bisa dipèngeti lumantar nyumurupi wong-wong sing pracaya marang kayektèn disucekaké déning kayektèn iku, tumindak manut asas-asas kang luhur lan suci, sarta nuduhaké kanthi pangerten kang luhur lan linuwih garis pamisah antarané wong-wong kang netepi pepakoné Allah lan wong-wong kang ngidak-idak pepakon mau ana ing sangisoring sikilé. Panucèkaké déning Roh nandhani béda antarané wong-wong kang nduwèni segelé Allah lan wong-wong kang netepi dina palereman palsu. Nalika pacoban iku rawuh, bakal cetha katuduhaké apa tandhané kéwan iku. Iku yaiku netepi dina Minggu. Wong-wong kang sawisé krungu kayektèn, isih terus nganggep dina iki suci, padha nggawa tapak astané manungsa duraka, kang ngira bisa ngowahi mangsa-mangsa lan angger-angger. Bible Training School, December 1, 1903.

Nalika wong satus patang puluh papat ewu kaangkat minangka panji tumrap bangsa-bangsa, bangsa-bangsa bakal nesu. Kakuwatan sing ndadèkaké bangsa-bangsa nesu ing ramalan Kitab Suci yaiku Islam. Islam bakal nyerang Amerika Serikat manèh nalika hukum Minggu.

Lan para bangsa padha nepsu, lan bebendunira wus rawuh, lan wus tekan wekdalé para wong mati, supaya padha diadili, lan supaya Paduka maringi ganjaran marang para abdinira, para nabi, lan marang para suci, sarta marang wong-wong kang padha wedi marang asma Paduka, cilik lan gedhé; lan supaya Paduka mbinasakaké wong-wong kang

mbinasakaké bumi. Lan Padalemané Allah kabukak ana ing swarga, lan ing Padalemané katon Pethi Prajanjiané Panjenengané; banjur ana kilat-kilat, swara-swara, gludhug-gludhug, lindhu, lan udan ès gedhé. Wahyu 11:18, 19.

Sawisé runtutan kedadeyan kenabian iki, Yohanes nampilaké pasamuwan, yaiku wong-wong kang bakal dadi panji.

Lan katon ana pratandha gedhé ana ing swarga: ana wong wadon kasandhangan srengéngé, lan rembulan ana ing sangisoring sikilé, lan ing sirahe ana makutha saka rolas lintang. Lan wong wadon iku lagi mbobot, banjur sesambat, lagi nglarani nalika arep nglairaké. Wahyu 12:1.

Ing kéné pasamuwan kang wis dipatèni, diidak-idak, diuripaké menèh, lan sawisé iku kaangkat munggah menyang swarga nalika panji-panji Allah sumunar kanthi kamulyaning srengéngé. Wong-wong mau ngadeg ana ing sasi, nglambangaké wewayanganing rolas lintang ing makuthané. Wewayangan iku yaiku rolas taler Israèl kuna kang dadi pralambang lan nggambarake rolas murid kang dadi rolas lintang ing makuthané. Wiwitan Israèl kuna iku dadi pralambang tumrap wekasané Israèl kuna ing ilustrasi iku.

Wadon iku wus meh nglairaké sawijining anak, kang nandhani lairé Kristus ing pungkasané Israèl kuna, nanging sapunika makili lairé para bangsa liya kang metu saka Babil lan gabung karo satus patang puluh papat ewu. Sanalika Élia lan Musa diangkat dadi panji, dheweke nglairaké pepanthané Allah liyané sing bakal nanggapi panji iku.

“Jagad iki mung bisa dipèngeti” kanthi ndeleng wong satus patang puluh papat ewu diangkat dadi panji nalika mangsa krisis kang diwiwiti déning ukum Minggu ing Amérika Sarékat. Wong-wong kang metu saka Babil lan ngadeg bebarengan karo wong satus patang puluh papat ewu iku dipralambangaké minangka pasamuwan agung. Loro golongan iku, kang kapacak ing Wahyu pitu, dipralambangaké déning Musa lan Élia ana ing gunung Transfigurasi, lan pasamuwan Allah kang menang, kang ditangèkaké manèh lan diangkat dadi panji, padha nglumpuk bebarengan karo pepanthané Allah liyané, kang ing wektu iku isih ana ing Babil, sajroning mangsa krisis pungkasan mau.

Padha rungokna pangandikané Sang Yehuwah, hé kowé kabèh sing gumeter marang pangandikané; para sadulurmu sing sengit marang kowé, sing nundhung kowé marga saka asmaning Sun, padha ngandika: “Muga Sang Yehuwah kaluhurna”; nanging Panjenengané bakal ngatingal dadi kabungahanmu, lan wong-wong mau bakal kawirangan. Ana swara rame saka kutha, swara saka Padaleman Suci, swaraning Sang Yehuwah sing males piwales marang para satruné. Sadurungé dhèwèké nglarani arep nglairaké, dhèwèké wis nglairaké; sadurungé rasa larané teka, dhèwèké wis mbabar anak lanang. Sapa sing tau krungu prakara kaya mangkono? Sapa sing tau weruh bab kaya mangkono? Apa bumi bisa nglairaké sajroning sedina? Apa sawijining bangsa bisa lair bebarengan ing sawektu? Awit sanalika Sion ngrasakaké lara arep nglairaké, dhèwèké banjur mbabar anak-anaké. “Apa Ingsun bakal nggawa tumeka wektu lair, nanging ora marakaké lair?” mangkono pangandikané Sang Yehuwah. “Apa Ingsun sing

marakaké lair, banjur nutup guwa-garba?” mangkono pangandikané Allahmu. Padha bungaha bebarengan karo Yerusalem, lan padha sukaria karo dhèwèké, hé kowé kabèh sing tresna marang dhèwèké; padha bungaha kanthi kabungahan bebarengan karo dhèwèké, hé kowé kabèh sing padha nandhang sungkawa marga saka dhèwèké; supaya kowé bisa nyusu lan wareg saka susu panglipuré; supaya kowé bisa ngombé nganti kebak lan ngrasakaké kanikmatan saka kaluberaning kamulyané. Awit mangkéné pangandikané Sang Yehuwah: “Lah, Ingsun bakal ngluberaké tentrem marang dhèwèké kaya kali, lan kamulyaning para bangsa kaya bengawan sing mili; banjur kowé bakal nyusu, kowé bakal digendhong ana ing pinggiringé, lan diéthèk-éthèk ana ing dhengkulé. Kaya dené wong sing dilipur déning biyungé, mangkono Ingsun bakal nglipur kowé; lan kowé bakal dilipur ana ing Yerusalem.” Lan manawa kowé weruh iki, atimu bakal bungah, lan balung-balungmu bakal thukul subur kaya suket enom; lan astaning Sang Yehuwah bakal katemtokaké marang para abdiné, lan bebenduné marang para satruné. Yesaya 66:5–14.

Wong-wong kang lair nalika padha munggah menyang swarga iku yaiku wong-wong kang wis dibuwang metu déning para saduluré sing sengit marang wong-wong mau. Para saduluré sing sengit marang wong-wong mau lan bungah ing pati wong-wong mau, yaiku wong-wong sing padha ngaku yèn dhèwèké iku wong Yahudi, nanging satemené dudu. Wong-wong mau iku kalebu sinagoga Iblis, kang kanthi profétis bakal sujud nyembah ana ing sikilé panji kang dumadi saka “wong-wong buwangan Israèl.”

Panjenengané bakal ngedegaké sawijining panji tumrap para bangsa, lan bakal nglumpukaké wong-wong buwangan saka Israèl, lan ngempalaké wong-wong Yéhuda sing kasebar saka patang pojoking bumi. Yesaya 11:12.

“Panjenengan nganggep manawa wong-wong kang sujud nyembah ana ing ngarsaning sikilé para suci (Wahyu 3:9) pungkasane bakal kapitulungan. Ing prakara iki aku kudu béda panemu karo panjenengan; awit Gusti Allah nedahaké marang aku bilih golongan iki iku para Adventis kang ngakoni pracaya, nanging wus murtad, lan ‘nyalib Putraning Allah marang awaké dhéwé maneh, lan ndadèkaké Panjenengané kaisinan ana ing ngarepé umum.’ Lan ing ‘jam panggodha,’ kang isih bakal rawuh, kanggo mbabar watak sejatiné saben wong, wong-wong iku bakal mangerti manawa wong-wong mau ilang kanggo selawas-lawasé, lan kebanjiran sangsaraing roh, wong-wong mau bakal sujud ana ing sikilé para suci.” Word to the Little Flock, 12.

Sapa sing nduwèni kuping, hendakna ngrungokaké apa kang dipangandikakaké déning Sang Roh marang pasamuwan-pasamuwan.